και μηχανισμό κατανομής της προβλεπόμενης δασμολογικής ποσοστώσεως μεταξύ κατηγοριών επιχειρηματιών καθορισμένων με αντικειμενικά κριτήρια εφαρμόζεται σε αντικειμενικά καθορισμένες καταστάσεις και επιφέρει έννομα αποτελέσματα ως προς κατηγορίες προσώπων θεωρούμενες κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Ο εν λόγω κανονισμός δεν αφορά επιχειρηματίες υπαγόμενους στις διάφορες αυτές κατηγορίες παρά υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα του επιχειρηματία στον τομέα της εμπορίας μπανανών τρίτων χωρών, όπως ακριβώς αφορά και όλους τους άλλους επιχειρηματίες που βρίσκονται σε πανομοιότυπη κατάσταση.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 21ης Ιουνίου 1993 *

Στην υπόθεση C-276/93,

1. **Chiquita Banana Company BV,** εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Zwinjndrecht (Κάτω Χώρες),

2. **Chiquita International Limited,** εταιρία δικαίου Νήσων Βερμούδων, με έδρα το Hamilton (Βερμούδες),

3. **Chiquita Italia S. p. a.,** εταιρία ιταλικού δικαίου, με έδρα τη Ρώμη,

4. **Spiers NV,** εταιρία βελγικού δικαίου, με έδρα την Αμβέρσα (Βέλγιο),

5. **Bruigom & Visser BV,** εταιρία ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Gorinchem (Κάτω Χώρες),

6. **August Lehmann GmbH & Co KG,** εταιρία γερμανικού δικαίου με έδρα το Duisburg (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τους N. M. G. Bromfield και J. E. Pheasant, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο J. Loesch, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή, βάσει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται η ακύρωση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, K. N. Κακούρη, G. C. Rodríguez Iglesias και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαΐου 1993, η Chiquita Banana Company BV και άλλες πέντε επιχειρήσεις του τομέα της μπανάνας ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1).

2 Ο προπαρατεθείς κανονισμός 404/93 καθορίζει, στον τίτλο IV, το καθεστώς του εμπορίου με τις τρίτες χώρες. Προβλέπει σχετικώς ότι οι παραδοσιακές εισαγωγές μπανανών προερχομένων από κράτη ΑΚΕ, των οποίων οι ποσότητες καθορίζονται στο παράρτημα, μπορούν να εξακολουθήσουν να πραγματοποιούνται εντός της Κοινότητας υπό καθεστώς τελωνειακής ατέλειας.

Κατά το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού

« ανοίγεται κάθε έτος δασμολογική ποσόστωση δύο εκατομμυρίων τόνων ανά καθαρό βάρος για τις εισαγωγές μπανάνας από τρίτες χώρες και μη παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ.

Στα πλαίσια αυτής της δασμολογικής ποσόστωσης, οι εισαγωγές μπανάνας από τρίτες χώρες υπόκεινται σε δασμό 100 Ecu ανά τόνο, ενώ οι εισαγωγές μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ υπόκεινται σε μηδενικό δασμό (...). Εκτός από την ποσόστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

— οι μη παραδοσιακές εισαγωγές μπανανών ΑΚΕ υπόκεινται σε δασμό 750 Ecu ανά τόνο,

— οι εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες υπόκεινται σε δασμό 850 Ecu ανά τόνο.»

Το άρθρο 19 προβλέπει στην παράγραφο 1 ότι

«η δασμολογική ποσόστωση ανοίγεται, από 1ης Ιουλίου 1993, μέχρι ύψους:

α) 66,5 % για τους επιχειρηματίες που ασχολήθηκαν με την εμπορία μπανάνας τρίτων χωρών ή/και μη παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ·

β) 30 % για τους επιχειρηματίες που ασχολήθηκαν με την εμπορία κοινοτικής μπανάνας ή/και παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ·

γ) 3,5 % για τους εγκατεστημένους στην Κοινότητα επιχειρηματίες οι οποίοι άρχισαν να ασχολούνται με την εμπορία μπανάνας πλην της κοινοτικής ή/και της παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ από το 1992 (...)».

3 Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ισχυρίζονται ότι οι διατάξεις του προαναφερθέντος κανονισμού 404/93, σχετικά με τη θέσπιση δασμολογικής ποσοστώσεως για την εισαγωγή μπανανών προερχομένων από τρίτες χώρες και με την κατανομή αυτής της ποσοστώσεως μεταξύ των επιχειρηματιών που ασχολήθηκαν με την εμπορία μπανάνας τρίτων χωρών ή/και μη παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ και αυτών που ασχολήθηκαν με την εμπορία κοινοτικής μπανάνας ή/και παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ, τις θίγουν άμεσα και ατομικά και ότι είναι παράνομες.

4 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως και να αποφανθεί σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφοι 3 και 4, χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

5 Δεδομένου ότι η δικογραφία περιέχει όλα τα στοιχεία που του επιτρέπουν να κρίνει σχετικώς, το Δικαστήριο αποφάσισε να αποφανθεί χωρίς να ακούσει τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων.

6 Το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης επιτρέπει στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα να προσβάλλουν τις αποφάσεις που απευθύνονται σ' αυτά ή τις αποφάσεις που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, τα αφορούν άμεσα και ατομικά.

7 Εφόσον η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση διατάξεων κανονισμού, πρέπει να εξεταστεί αν τα προσβαλλόμενα μέτρα αφορούν άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες.

8 Όσον αφορά το ερώτημα αν τα μέτρα αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του αριθμού ή και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου τα οποία καταλαμβάνει ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως αφορών τα πρόσωπα αυτά ατομικά, εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή λαμβάνει χώρα βάσει αντικειμενικής έννομης ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η εν λόγω πράξη (βλ., επί παραδείγματι, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 1993, C-131/92, Arnaud κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-2573).

9 Για να θεωρηθεί ότι η πράξη αφορά ατομικά τα εν λόγω υποκείμενα δικαίου, πρέπει η έννομη κατάστασή τους να θίγεται συνεπεία μιας πραγματικής καταστάσεως, η οποία τα διαφοροποιεί από κάθε άλλο πρόσωπο και τα εξατομικεύει όπως τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνεται η πράξη (βλ., επί παραδείγματι, την προαναφερθείσα διάταξη Arnaud κ.λπ. κατά Συμβουλίου και την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 26/86, Deutz και Geldermann κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 941).

10 Διαπιστώνεται ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις έχουν ως αντικείμενο τη θέσπιση καθεστώτος εμπορίου με τρίτες χώρες στον τομέα της μπανάνας και μηχανισμού κατανομής της δασμολογικής ποσοστώσεως μεταξύ κατηγοριών επιχειρηματιών καθορισμένων με αντικειμενικά κριτήρια.

11 Επομένως, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται σε αντικειμενικά καθορισμένες καταστάσεις και επιφέρουν έννομα αποτελέσματα ως προς κατηγορίες προσώπων θεωρούμενες κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο.

12 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά τις προσφεύγουσες παρά υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα του επιχειρηματία στον τομέα της εμπορίας μπανανών τρίτων χωρών, όπως ακριβώς αφορά και όλους τους άλλους επιχειρηματίες που βρίσκονται σε πανομοιότυπη κατάσταση.

13 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 1993.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due